

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

STAROCIE - to czy te?

OJCZYSTY – DODAJ
DO ULUBIONYCH

Rzadko się tak zdarza, by dana postać wyrazu mogła być zarówno formą liczby pojedynczej, jak i formą liczby mnogiej. Tak się właśnie dzieje z formą STAROCIE. Możemy powiedzieć zarówno: to jedno STAROCIE, jak i: te dwa STAROCIE. Dlaczego? Dlatego że mamy dwa rzeczowniki o tym samym znaczeniu: (ten) STAROĆ i (to) STAROCIE. Mianownik liczby mnogiej rzeczownika STAROĆ ma postać (te) STAROCIE: (lp. M. [ten] staroć -l.mn. M. [te] starocie), a więc taką samą jak mianownik liczby pojedynczej rzeczownika STAROCIE (który ma inną formę liczby mnogiej: lp. M. [to] starocie - l.mn. M. [te] starocia). Pamiętajmy, by w jednym tekście używać konsekwentnie tylko jednego z tych rzeczowników, dobierając zaimki stosownie do jego rodzaju, np. Na straganie leżały rozmaite starocie. Jeden z nich okazał się wyjątkowo cenny (a nie: „jedno z nich okazało się wyjątkowo cenne”), ale: Na straganie leżały rozmaite starocia. Jedno z nich okazało się wyjątkowo cenne (a nie: „jeden z nich okazał się wyjątkowo cenny”).